НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 23 ФЕВРУАРИ 2021 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXV (XXXII) БРОЙ 8

ОБРАЗЪТ НА БЪДЕЩЕТО

Януарските тезиси на Путин за "Невашингтонски консенсус"

Георги ВАЦОВ

Защо когато хората обмислят собствените си житейски планове и градят стратегии за справяне с връхлетелите ги проблеми и трудности, полагат огромни усилия действията и мислите им да бъдат винаги обективни и верни, за да ги водят до най-добрите за тях и техните близки резултати? Когато разсъждават за чужди хора, за общество, за държавата като цяло, то тази обективност и грижа за просперитет **някак си изчезва и остава да преобладава конформизмът т.е. стремежът за приспособяване към силния на деня или към удобното за самия себе си решение.** Къде остава здравомислието, обективното и вярното, опиращо се на народностни традиции, на уроците на историята и на проверените от практиката процеси и експерименти? **И най-важното – защо мнозинството от хората, когато става дума за нещо извън тях и извън техните лични интереси, гласуват доверие само на красивите думи и вярват само на това, което им се иска да чуят, особено ако е свързано с пари, власт и удоволствия?**

Краят на „Третия път"

Отговорът вероятно е следният: с раждането си, следвайки най-силния първосигнален инстинкт за самосъхранение, човекът започва да изпитва страхове – страх от болест, старост и смърт; страх от бедност и загуба на работа; страх от критика; страх от загуба на любовта на близките, на любимия човек, на хората... Тези страхове сковават разсъдъка и съзнанието и той започва да търси **собственото си спасение извън себе си, т.е.** *"хомо сапиенс"* **става клиент и жертва на онзи, който му втълпява с лъжа и измама, че ще му реши проблемите и ще го изведе до** *"обетованата земя"*! Така се родиха доморасле местни *"месии"*, **независимо че са бивши посредствени философи, историци и адвокатчета, гастарбайтери, величия в изгнание или обикновени борчета, пожарникари и физкултурници!** Политолозите нарекоха този процес **гигантска** *"демагогия"*, **а знаещите и препатилите определиха тези** "дейци" **на прехода като мошеници и лицемери.** Началото на края на това болно общество обаче настъпи, когато финансовите и медийни властелини на света, започнаха **да крият и маскират истината чрез** *"фейк нюз"* и *"пост-истини"*, налагайки ги като доминанти в общуването между хората и **превръщайки фалшивите пари, фалшивия морал и фалшивата демокрация в мечта и цел в живота на милиони млади хора.** Случващото се в САЩ през последните години е крещящото доказателство за **тоталната деградация** на мощно рекламирания като единствен и правилен в цивилизационното развитие на човешката цивилизация *"Трети път"* **на Бил Клинтън**, появил се след *"Краят на историята"* **на Фукуяма!**

КАК ОБЩИНА ВАРНА РАЗБИРА „ОПТИМИЗАЦИЯТА НА УЧИЛИЩНАТА БАЗА"

На стр. 6

Раждането на бандитския капитализъм

Така през 1989 г. във Вашингтон, окръг Колумбия, се роди *"Вашингтонският консенсус"*, **постигнат с единодушието на Международния валутен фонд, Световната банка, Министерството на финансите на САЩ, фондация** *„Херитидж"*, **института** *„Брукингс"* и **Федералната резервна система за** *"спасяване"* на *"обременените от кризи развиващи се страни"*, **превърнат в стандарт и програма за действие за садистично разрушаване на реално съществуващата и грижеща се за населението на съответните държави социалистическа система.** В България той се приложи във вид на *"Програмата Ран-Ът"*. Но още през 1999 г. нобеловият лауреат, американският икономист **Джоузеф Стиглиц,** на конференция на СБ във Вашингтон заявява, че **не е трудно да се раздаде държавно имущество, особено на приятели, роднини, партийни симпатизанти или срещу комисионни.** Ако приватизацията се прави **непрозрачно**, ако е съпроводена с **постоянни скандали,** ако липсва **пазарна инфраструктура,** ако имуществото се продава (или подарява!) на съмнителни субекти, трудно ли е още отсега да се разбере, че **дългосрочните перспективи** на пазарното стопанство в съответната икономика **са минирани!** Нещо повече, създаваните по такъв начин **частни субекти с нови интереси, допринасят за отслабване на държавата. Чрез корупция подкопават социалния ред и тези групови интереси и техните лобита овладяват регулиращите механизми и институциите. Според Щиглиц,** *"Такава приватизация не създава основа за нормално пазарно стопанство и има лесно предвидими негативни последствия за бъдещето."*

Владимир Владимирович Путин - президент на Русия

През 1997 г., главните икономисти на Световната банка и ЕЦБ правят заключението, че **изминалото десетилетия потвърди още нещо:** обществото, в т.ч. и икономиката, не търпят вакуум.

На стр. 2

ISSN 1310-8492

ЗОРА Е !

ОБРАЗЪТ НА БЪДЕЩЕТО

От стр. 1

След като държавата не можа и не пожела да създаде подходящи пазарни институции и без това **голямото неравновесие** в едва начеващите стокови, трудови, информационни и финансови пазари, **се засили още повече и управленският вакуум бе запълнен чрез неофициална институализация**. Вместо нормален пазар се появи *"бандитски капитализъм"*.

През април 2011 г. изпълнителният директор на МВФ Доминик Строс-Кан заявява, че *"Вашингтонският консенсус"*, *със своите опростени икономически представи и рецепти,* се е провалил *с настъпването на Световната икономическа криза от 2007 г. и остава в историята*".

Вече през 2018 г. рокфелеровия световен мозъчен център *"Римски клуб"* официално констатира в годишния си доклад, че *"капитализмът се е провалил"*, а **през декември 2020 г. Лин де Ротшилд и папа Франциск,** създават **Съюз за инклузивен капитализъм.** Проф. Клаус Шваб и Световният икономически форум обсъждат въпроса *за "разрушаване и обновяване на света чрез велико зануляване"* **на капитализма.**

И какво се получава на практика? За световния неолиберализъм и САЩ рухването на Берлинската стена и *"великата"* **победа в Студената война се оказаха пирова победа! Настъпва крах, пълно поражение, многотрилионни дългове, паника и незнание какво да се прави!** Отвсякъде извират инициативи и проекти, приличащи по-скоро на димни завеси, призвани да **скрият агонията и обречеността на** *"изключителните"*!

И все още няма възмездие

Десетина години преди *"Вашингтонският консенсус"* да успее да **хвърли примката си върху народите от социалистическата общност, Дън Сяопин** измисли и създаде *"китайското чудо"*, което изящно започна да изсмуква *"соковете"* на самозабравилата се неолиберална система, необходими му за **превръщането на** *"подневесната"* **в нов икономически колос,** застигнал и задминал за няколко десетилетия *"едноличните"* **глобални хегемони – Съединените щати!** При това, запазвайки и социализма като обществено-икономическа формация, и силата на марксистко-ленинското учение, и ръководната роля на комунистическата партия в милиардното китайско общество! Без шум, без социалистически интернационализъм, без износ на революция, но като пример как **безкрайната капиталистическа алчност се превръща във възможност за умните и търпеливите да постигнат собствен грандиозен успех и просперитет!**

Влюбеният в себе си нарцис **Горбачов** и намиращият се в постоянно опиянение от собствената си власт, и не само от това, **Елцин, станаха лесна плячка на ухажването и парите на** *"изключителните"*. Задачата, **създадената от Йосиф Сталин могъща супердържава** да се превърне в *"бензинова колонка с ядрени ракети"*, бе изпълнена само за няколко години със съдействието **на узрялата за** *"перестройка"* **руска научно-техническа, политическа и творческа интелигенция, в желанието й да се възползва безконтролно и в пълна степен от благата и финансовите възможности на** *"щедрия"* **Запад. Така се появи** *"Третия път"* **на Бил Клинтън,** водещ към еднополюсен глобален свят с един команден център – **финансовите властелини. Нов свят без идеологии, при тотално подчиняване на народите и под пълен контрол, с отпадане** на географските граници и морални ограничения, **с компродорски наместници в страните васали, с възхвала на силата на парите, в преклонение пред силата на властта и стремежът към безусловни първосигнални удоволствия**. Младите са на върха на *"щастието"* и емигрират. Възрастните **умират от глад, студ и в самота**, а някои се самоубиват, така и неразбрали какво се случва **в иначе смисления им живот! Тъжна и страшна родна картина!**

В България тази действителност е вече на над тридесет години! Защо? Как е възможно американските нобеловите лауреати да обявяват на висок глас, че *"Вашингтонския консенсус"* **е измама и капан за народите като нашия, а професори, доценти и научни сътрудници в областта на икономиката, политологията и управлението, да се правят, че нищо не се е случило и с ентусиазъм да се включат в разграбването и разрушаването на страната? И за всичко това няма възмездие!**

Как е възможно един цял народ, когато по телевизията да му казват, че пенсиите ще се увеличат с 50 лв. само до март 2021 г., а след това променят този срок, защото изборите са насрочени за началото на април с.г., да не се усети, че елементарно и нагло го *"работят"*, **за да гласува за** *"бащицата"*, **който се** *"грижи"* **за своя народ с чужди пари, връщането на които ще е тежко бреме за децата и внуците на същите тези пенсионери.** И те, зомбирани, ще гласуват, забравяйки, че в шкафчето на същия този *"бащица"* за **личните му нужди се намират милиони в евро и кюлчета злато, достатъчни за чувствително увеличение на пенсиите.** А от екраните на телевизорите и от радиоапаратите се чуват глашатаи, които на всеки половин час ще повтарят: *"Купуването и продаването на гласове се преследва от закона!"* **Паноптикум!!!**

В България „Вашингтонския консенсус" се появи и бе приложен чрез „Програмата Ран-Ът" (на снимката).

Загадката на българския преход

Тридесетгодишен неолиберален пазарен капитализъм е достатъчен срок, за да се направи обективно и професионално сравнение с онези, другите 45 години, за които казваха, че били стигали! **Основната и главна разлика е, че Конституцията от 1971 г. гарантираше социалните права на всички български граждани в т.ч. правото на безплатно образование, на безплатно здравеопазване, правото на постоянна трудова заетост, правото на културен и здравословен отдих и почивка, правото на съдебна защита, лична безопасност и сигурност, защита на националния суверенитет от външни попълзновения. В съвременна България Конституцията от 1991 г. не гарантира, а декларира възможността гражданите да се възползват от права, при определени условия.** Ролята на държавата във всички области на живота днес е минимизирана и приоритет имат личното усилие, личния интерес и личните възможности в т.ч. и силови. Цените са *„пазарни"*, **конкуренцията е безмилостна, пазарът диктува живота и човекът се подчинява на обстоятелствата, а не обратното**. С всеки изминат ден *„излишните"* хора стават все повече. Сключените официални граждански бракове между мъже и жени намаляват, деца се раждат по-малко. Не се създават художествени произведения, утвърждаващи вярата в доброто, в справедливостта, подтикващи към взаимопомощ, солидарност със слабите и страдащите, възпитаващи родолюбие и висока нравственост. В същото време, за да бъдем обективни и справедливи трябва да кажем, че и **при социализма се вършеха много безобразия, най-вече от високата партийна и държавна номенклатура, от обслужващите я чиновници, от техните деца и роднини.** Един неголям за мащабите на страната клан от *"правоимащи"* живееше в друг, **паралелен свят на излишества, на материална свръхзадоволеност и всепозволеност.** Държавата обслужваше своя **висш елит** така, както не се обслужваха високопоставени западни политици и техните семейства. Недоволството от тази крещяща несправедливост на самозабравилата се номенклатура бе и причината милионната членска маса на БКП да не излезе на улицата през есента на 1989 г. в защита на комунистическите идеали.

Дейността, организирана по най-добрия начин в социалистическа България и в Съветския съюз бе **събирането на информация**. Огромните масиви информация позволяваха не само да се планира и ръководи **цялостната дейност в държавата**, но и да се следят всички процеси и настроения в обществото и да се приемат необходимите решения. **Едни от най-информирани по онова време бяха високопоставените служители на Държавна сигурност. След 10 ноември 1989 г. съвестните и честни офицери изгориха кадровите дела на своите информатори, но някои, особено на ръководни длъжности в отделите и управленията на ДС, съзнавайки напълно какво** *"богатство"* **държат в ръцете си, не унищожиха досиетата и дълги години, та и до днес, задкулисно дърпат конците в държавата. Това е и присъдата, и загадката на българския преход - труден, безпринципен, под чужда диктовка, арогантен, неефективен, корумпиран, престъпен, бандитски.**

И тук стигаме до известния тезис за

ролята на личността в историята

или как подполковника от Първо главно управление на КГБ на СССР Владимир Путин съумя да види това, което хиляди около него и над него не проумяха, не видяха, не направиха, не рискуваха и измениха на съвестта си, на Родината, на своя народ и на дадената клетва, съблазнени от лукавството на Мамона!

Израснал сред обикновените хора на следвоенния период, преживял смъртоносната блокада на Ленинград, от ранните си години Володя Путин разбира, че за да си убедителен и да те уважават **трябва да си силен и настъпателен.** И той **получава първите си уроците по мъжество в отбора по джудо на треньора Анатолий Рахлин**. Закърмен с извиращата от всеки дом и улица на великия престолен град **любов към Отечеството**, юношата **Владимир Путин намира най-прекия и достоен път да служи на Родината, вливайки се в редовете на най-предания отряд от защитници на СССР – задграничното разузнаване.** Естеството на дейността му е такава, че той много бързо придобива аналитични способности, отделяйки главното от второстепенното, правдивото от фалшивото, полезното от показното! Оценявайки неговите потенциални възможности, ръководителите на **Външното политическо разузнаване на КГБ** насочват младия юрист към немския език и вражеската по това време ГФР. **Така бъдещият президент на РФ изучава движещите се сили на зараждащото се ново** *"немско чудо"*, **превърнало Федералната република в първа икономическа сила в Европа.** Макар и критически настроен от позициите на марксизма-ленинизма към капиталистическата действителност, младия *"боец от тихия фронт"* **прави първия си глобален извод, че народът на победена Германия живее по-добре от народа на победилия Съветски съюз**. По-късно, през 90-те години на миналия век, изключителният **проф. Анатолий Собчак ще намести представите на комуниста Путин така, че той ще подаде оставка от органите на КГБ и ще напусне редовете на КПСС, в желанието си да направи живота на своите съграждани по-добър и сравним с този на немците от обединена Германия.**

Симпатията на Путин към Германия и немския народ се забелязва в отговора му на въпроса на проф. Шваб за отношенията на РФ с ЕС, по време на заседанието на Световния икономически форум в Давос, през януари 2021 г.: *"Аз лично съм запознат с позицията на изключителния европейски политически деец, бившия канцлер Хелмут Кол, който казваше, че ако европейската култура иска да се съхрани и да бъде един от центровете на световната цивилизация в бъдеще, отчитайки всичките проблеми и тенденции в развитието на световната цивилизация, то, разбира се, Западна Европа и Русия трябва да бъдат заедно. Трудно е човек да не се съгласи с тези думи. Ние споделяме точно тази гледна точка и позиция... Тук е важно само едно: необходимо е подходът ни към този диалог да е честен. Трябва да се отървем от фобиите на миналото, да се избавим от съблазънта да използваме за вътрешнополитически цели проблеми, които влачим от векове и да гледаме в бъдещето. Ако успеем да бъдем над тези проблеми, да отхвърлим тези фобии, то нас ни очаква, безусловно, позитивен етап в развитието на нашите отношения.*

Ние сме готови за това, ние искаме това да се случи и ние се стремим към това. Но любовта е невъзможна, ако само едната страна е готова за нея. Та трябва да бъде взаимна".

Това е първият тезис за бъдещия "Невашингтонски консенсус",

който президентът Путин разви пред европейците в т.ч. и пред българите. Вторият бе огласен на срещата му с представителите на руски и чужди медии през февруари т.г. В отговор на зададен въпрос, Путин сподели: *"Американските лидери и министри се кълнат във вярна служба на народ и държава върху св. Библия, където е казано, че бракът е съюз между мъжа и жената. И какво излиза? Те се заклеват и едновременно с това нарушават дадената клетва пред американския народ! Тук има много противоречия! И това съвсем не означава, че ние трябва да следваме техния пример! Всеки народ, както и всеки човек, има своя собствена съдба!... Всеки може да осмее или оплюе всяко понятие, но чувството на патриотизъм, на любов към Родината, е сърцевината на бъдещето. Защото ако не обичаш Отечеството си, ако се отнасяш към него пренебрежително, плюеш на историята си, на своите "старци", които са нашия велик ориентир, ако унищожаваме техните постижения, то това означава,че не вярваме в собственото си бъдеще... Русия има безкраен генетичен код, основан на кръвосмешение, казано по народному. И това е така, защото се основава на запазването на междунационалното и междуконфесионалното единство, уважавайки всеки човек, който живее на тази територия. Така че всеки, който живее тук, трябва да чувства, че това е неговата родина, даже когато той е представител на най-малкия народ. Всичко това може да бъде обединено с една дума - патриотизъм".*

Казаното от президента Путин е същността на приетата от преобладаващото мнозинство от народите на Русия жизнена "идеология", **призвана да цементира народното единство със силата на православната вяра и етика, на патриотизма и с добронамерено и търпимо отношение към всички етнически групи и религии.**

Влюбеният в себе си нарцис Горбачов успя да съсипе могъщата супердържава СССР, създадена от Сталин и да я превърне в бензинова колонка с ядрени ракети. На снимката: Горбачов и Джордж Буш-старши.

Видни геополитически анализатори определиха изказването на руския президент Владимир Путин на сесията на **онлайн-форума** *"Давосият дневен ред за 2021 г."* като **програмна за**

развитието на РФ през второто десетилетие на XXI век.

Не може да не се съгласим с подобно определение, защото споделеното от Путин касае въпроси от екзистенциално значение за цялото човечество. Световната пандемия Ковид-19 изостри до крайност неразрешими с десетилетия проблеми, превръщайки ги в катализатор на повсеместни социални сблъсъци, катастрофални икономически диспропорции и невъзобразим егоизъм в отношенията между държавите с лозунга: *"Всеки да се спасява сам, кой както може!"*

Путин постави диагнозата на случващото се споделяйки, че **предишният модел, който преобладаваше през последните 30-40 години не подлежи на възстановяване, пандемията ускори тази катастрофа**. *"Абсолютно е ясно, че светът не може да върви напред с икономика, която работи за просперитета на един милион души или даже за т.нар. "златен милиард". Това е деструктивна позиция. Този модел, по определение, е неустойчив. Неотдавнашните събития, в това число и миграционните кризи, са потвърждение на тази констатация".* И за разлика от информационните колоси **CNN, BBC или** *"Ню Йорк таймс"*, **които първо дават оценката си на събитията, а след това фактите**, руският ръководител привежда поразяващи факти: *"По оценки на Световната банка, в САЩ през 2000 г. е имало 3 млн. и 600 хил. души с доход под прага на бедност - 5,5 ам.дол. на ден (по паритет на покупателна способност), а през 2016 г. тази цифра вече е 5 млн. и 600 хил. Подобна е тенденцията сред гражданите в развитите икономики на Европа. В същото време, в Китай броят на хората с по-ниски доходи от 5,5 ам.дол. на ден (по паритет на покупателна способност) от 1,1 млрд. души през 1990 г. е спаднал на 300 млн. души т.е. почти 4 пъти, а в Русия от 64 млн. през 1999 г. бедните понастоящем са 5 млн.души т.е., спад от 12 пъти"*. **И диагнозата:** *"Неписаните правила на "Вашингтонския консенсус" даваха приоритет на ръст на икономиката на основата на неограничено поемане на частен дълг в условията на дерегулация и ниски данъци за богатите и корпорациите – в резултат, значително се увеличиха печалбите на транснационалните компании, които, от една страна, направиха по-богати 1% от населението на земята, а от друга –предизвикаха стагнация на доходите на основната маса хора. В същото време, глобализацията и търсенето на най-ниската цена на труд доведоха до вътрешен икономически ръст и мощен подем в развиващите се страни, което позволи на над един милиард души да се спасят от бедността"*. Путин направи извода, че днешните реалности в света много приличат на развитието на събитията през 30-те години на миналия век, завършили с Втората световна война. Главната причина за това състояние на нещата, според руския президент, е *"в сбърканата социално-икономически механизъм, наложен от транснационалните, и най-вече, дигиталните корпорации, които укрепват своя монополен статут за сметка и в противопоставяне на държавата като институт за управление"*.

Икономиката, не като цел, а като средство

В последните години от различни страни и посоки се чуват предупреждения, че краят на капитализма е близко. **Има и предложения за** *"изход"* **от безизходицата чрез:** *"зануляване"*, *"перестройка"* на капитализма, *"инклузивен"* капитализъм, *"креативен"* капитализъм и т.н. **Москва, чрез Путин, предлага четири прости и понятни цели** за съществуването на всеки народ и на всички общества в предстоящата нова епоха:

„1. Всеки човек трябва да живее в комфортна среда. А това включва жилище и достъпна инфраструктура: транспортна, енергетична, комунална, както и екологично благополучие.

2. Човекът трябва да бъде уверен, че той получава и ще получава качествена медицинска помощ, когато е необходимо, че системата на здравеопазването при всички случаи и по всяко време ще му гарантира достъп до съвременно ниво на медицински услуги.

3. Човекът трябва да бъде уверен, че ще има работа ,която ще му осигурява устойчив и постоянно повишаващ се доход и, съответно достоен стандарт на живот.

4. Независимо от дохода на семейството, децата трябва да имат възможност да получат достойно образование и да реализират своя потенциал. Само така може да се гарантира най-доброто и перспективно развитие на съвременната икономика. Икономиката е за хората, тя не е средство, а цел."

Тези тезиси, оповестени от руския президент, приличат на социализъм, защото тяхното изпълнение е адресирано като задължение на държавата. Това няма нищо общо нито с *"Вашингтонския консенсус"*, **нито с** *"могъществото"* **на пазара, нито със сега действащата Конституция в България**. Но поне е и социализъм. **Това е справедливост в действие!** Защото всяка система, създадена от хора и предназначена за хора, може да съществува само ако съответства на тези прости цели, съдържащи **смисъла на съществуването на обществото и държавата**.

Съграждане на нова епоха

Предложеният от Владимир Путин *"Невашингтонски модел"* **на развитие** на обществото фактически окончателно обезмисля *"Третия път"* **на Бил Клинтън и проповядвания отново неолиберален глобализъм от днешните американски демократи. Словото на Путин е предупреждение към всички онези, които все още робуват на подходи и решения, характерни за 90-те години на миналия век, и налага към предложените четири, да добавим и една пета цел:** *"Решавайте проблемите си без използването на сила"*, **защото днес светът е на крачка от** *„неуправляема война на всеки против всеки"*. **А вече е и късно за подобен избор. Първо, както казва Путин,** *"епохата, свързана с опитите да се установи централизиран, еднополюсен свят приключи. Практически тя така и не започна. Подобен монопол по своята същност противоречи на културната и историческа многоликост на нашата цивилизация"*. Сега трябва да се гради нова епоха – епоха, при която *"различните центрове на развитие, със свои собствени самобитни модели, политически системи и обществени институти"*, мирно да се конкурират помежду си.

На стр. 4

ОБРАЗЪТ НА БЪДЕЩЕТО

От стр. 3

Това е и основата на новия *"Невашингтонски консенсус"*. **И второ. Историческо време за изграждането на новия консенсус има, защото за последните 15 години Руската федерация успя да постигне своята самодостатъчност, да гарантира на сто процента националната си сигурност и правото си на самостоятелни суверенни решения. В тази връзка, според официални открити американски и руски източници в областта на въоръжаването на своята армия с хиперзвуковото оръжие, американската страна изостава от руските си колеги, средно от 5 до 8-9 години.**

Т.нар., американската **аеробалистична ракета** с въздушно базиране **ARRW,** с далечина на полета **925 км и скорост от 20 Маха** ще бъде готова за серийно производство към **31.12.2022 г.** Нейният руски аналог, балистичната **ракета** *"Кинжал"*, **е на опитно-бойно дежурство в руската армия от декември 2017 г.**

В сегмента на **междуконтиненталните хиперзвукови системи, базирани на подводни лодки по американската програма CPS** се предвижда първите резултати да бъдат обнародвани през 2028 финансова година. Нейният аналог, с две ракети с наземно базиране с хиперзвуков планиращ боеви блок с ядрен двигател и **ядрена глава** *"Авангард"* е на бойно дежурство от **декември 2019 г.** В този сегмент, **серийното производство на ракетата-носител РС-28** *"Сармат"*, с далечина на полета **18 000 км и извеждаща десет боеви блока или три планиращи блока** *"Авангард"*, **е планирано за 2021 г.**

В сегмента на ракетите със среден радиус на действие, **американската балистична ракета с наземно базиране LRHW**, въоръжена с хиперзвукова управляема маневрираща бойна част със скорост около **5 Маха и далечина на полета 2250 км, се очаква да се появи не по-рано от средата на 2024 г. Руският аналог е хипирзвуковата крилата ракета с морско и наземно базиране и с маневриращ боен блок 3М22** *"Циркон"*, **с далечина на полета 1000 км и скорост 9 Маха,** която фактически е неуловима за съвременните и перспективни системи на ПРО и ПВО. **Тази ракета ще застъпи на бойно дежурство в първата половина на 2022 г.**

За днешните поколения българи,

наследници на велики победи и тежки поражения, не е без значения, как малка, но горда България, ще премине през поредните преустройства в сфер-миралите се и новопоявяващи се регионални човешки общности? Как нейната древна държава ще запази своята самобитност, традиции, език и вяра така, че идващата млада кръв да усили движението ни напред и нагоре? Безспорно, когато предложенията са на масата, **предстои избор. Очаква ни най-важният, най-отговорният, най-съдбоносният избор, вплел в себе си и минало, и настояще, и бъдеще. И най-естественият, защото изминалите сто години би трябвало да са ни научили кое е добро, и кое е зло, кое е истинско, и кое е измамно, кое ни връща назад във времето, и кое ни изстрелва в Космоса, кой ни е приятел и брат, и кой се е впил в снагата ни, изсмуквайки жизнените ни сокове.**

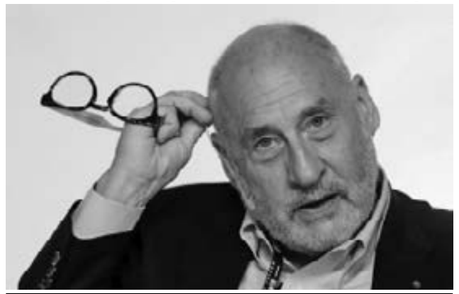

Още през 1999 г. Джоузев Щиглиц, нобелов лауреат за икономика, назовава условията, при които приватизацията не създава условия за нормално пазарно стопанство и има лесно предвидими негативни последствия за бъдещето.

Предстои ни тежък, бурен, но необходим разговор за съдбините на Отечеството!

И избор!

През десетилетията,

ние, от "Нова зора"

неотстъпно сме защитавали справедливостта и свободата, правата православна вяра, съборността и задругата на българите, любовта и призванието ни вярно да служим на своето Отечеството.

И днес, в тези сложни и разделни времена, ясно и единогласно заявяваме:

"Подкрепяме нашия брат Владимир Путин в неговата борба за по-добър свят, за равноправни и честни отношения между народите и държавите! Одобряваме постоянния му стремеж да осигури просперитет и щастие за обикновените хора, да гарантира светло бъдеще за младите граждани, на нашите деца и внуци!"

Темите за Съветския съюз и българо-съветска дружба, за Русия, русофобство и русофилство за нас, българите, за българската политическа класа, за предприемачите и търговците, за военните и дипломатите, винаги са били и ще бъдат емоционални и живи в спомените ни за минало, определящи в нашата битка за място и позиции в настоящето и оптимистични във визията ни за бъдещето. Но, за да бъдем обективни в съжденията си, трябва да помним уроците от миналото, които са тежки и стряскащи с предизвиканите последствия, особено за някои от нас.

Има исторически събития и факти в **българо-руските отношения**, които не подлежат на обсъждане, поради своето **еднозначно значение за съществуването на българската нация**, както и такива, които са **с наш фундаментален принос във формирането на цивилизационния избор на руската нация. Мисията на св. св. Кирил и Методий в Крим през IX век, участието на българските свещенослужители в покръстването на княз Владимир и неговата дружина през 988 г., по поръчение на Константинополския патриархат, преводите на църковнославянски език на свещените книги от книжовни школи в Охрид, Преслав и Търново, епохалната роля и място в руската история на българина, св. Киприян Чудотворец-Митрополит на Москва и цяла Русия, почитан като църковен обединител на руските земи и др. Именно в онези години, при най-активното участие на българските книжници и свещеници, се оформя и разширява на север византийската цивилизация, приела за свое духовно учение Христовата православната вяра и определила за свой духовен център Москва - Третият Рим, към който принадлежим и ние.** Във времената на отоманското владичество, когато в продължение на почти пет века България не е съществувала като държава, **езикът и вярата по исконно българските земи се запазват благодарение на руските царе, които изпращат в българските манастири икони, църковна утвар, свещени книги, давайки право на българските монаси да събират милостиня по руските земи.**

Доминик Строс Кан, изпълнителен директор на МВФ, заявява през април 2011 г., че „Ваншитгонският консенсус“ се е провалил със своите опростени икономически представи и рецепти.

Каквото и да говорят днес

политически и материално мотивирани самозванци, случайно озовали се под светлината на прожекторите, истината е една – спасението и освобождението на робите от отоманския гнет, появата на Третото българско царство на картата на Европа идва с героизма на руските и привлечените от подконтролните на Русия територии воини, предвождани от Царя-Освободител Александър Втори. Всички останали приказки за мирно съжителство с османлиите, за руски имперски интереси и пр. са от лукаваго! **Същото се отнася и за съдбата на Царство Българ**ия, **след безумното й включване във фашистския** Тристранен пакт. След края на Втората световна война **България е не само легитимен съюзник на Хитлер и на фашистка Германия с всички ужасяващи морални оценки и последствия от това, но тя е и победена страна, жестоко ненавиждана от силния по това време в западния свят Уинстън Чърчил. Само благодарение на победителя Сталин, изпитващ огромно уважение към Георги Димитров, отечественофронтовска България е спасена от Трета национална катастрофа, запазва своите територии и заплаща поносими, разсрочени във времето, репарации. Ако в годините на Третото българско царство** и Белгия, и Франция, и най-вече Германия, са инвестирали в България в проекти, **които са оставали тяхна собственост**, то в Народната република, съветските инвестиции са **безвъзмездни, помощта е безкористна, цените на руските суровини са много под международните, а пазарът на произведената българска продукция в необятния Съветски съюз е гарантиран и субсидиран с 600 млн.долара годишно. България, в годините на членството си в Съвета за икономическа взаимопомощ (СИВ), е с мощна индустрия, с ешалонирана преработваща промишленост, с високоефективно аграрно стопанство и със стандарт на живот много по-висок от този в съседните Гърция и Турция, за разлика от днешните тъжни реалии за страната ни като член на Европейския съюз (ЕС).**

Всички тези факти от миналото карат редица политически партии и обществени организации да свързват собственото си просперираме с демагогско използване на носталгията на българина по годините, когато благодарение на братския съветски народ, за нас бъдещето беше ясно и надеждно, нямаше бедни и богати, децата растяха здрави и жизнерадостни в щастливи пълноценни и традиционни семейства. В същото време, всички български политици на прехода използваха и използват

"руската карта"

или, за да вдигат цената си пред новите властелини на света, като на думи манифестират добрите си отношения с руското ръководство или, напротив, демонстративно и крайно арогантно да доказват омразата си към всичко руско. И най-вече към президента Путин, за да получат своите сребърници от новите си господари.

Луканов, в прегръдка с Горбачов, грозно изхвърляйки Тодор Живков, пристанаха на *"Вашингтонския консенсус"*. **Руският посланик в София,** заедно с министри от Кабинета, направиха всичко възможно **да дискредитират министър-председателя Жан Виденов, след успешното му посещение в Москва и установените изключително доверителни отношения с Елцин, през март 1996 г. Първият президент на Русия, след срещата си с Виденов, нареди на руските имперски политици, начело с Черномирдин, да проведат повторно заседание на Междуправителствената комисия за икономическо сътрудничество, на което два часа след пълния отказ да се обсъждат българските предложения, настъпи пълен обрат и се прие всичко, предложено от Виденов, вкл. и за статута на газопреносната мрежа на България. След осъществения от Чубайс и Дьяченко вътрешен преврат в РФ, през юни 1996 г., руският посланик в РБ, за когото Елцин през март с.г. вече бе дал съгласието той да бъде отзован, поради недопустима намеса във вътрешните работи на страната-домакин, бе награден с орден за борбата му със законното българско правителство, а съдбата на Виденов бе предрешена и той бе подложен на незаслужени обвинения, унижения и предателства... от своите.**

По-късно през годините, един български президент, изпаднал в пълна международна изолация след избирането си, по вина на външния ни министър, без типичното в такива случаи участие на неговата администрация и МВнР, бе покаран от руския му колега на лична, неформална среща, с цел запознаване и установяване на взаимноизгодни, добросъседски отношения между двата православни народа. В резултат на добрата предварителна подготовка, за изненада и на **самия него, българският държавен глава получи чрез руския си колега поздрави от Жак Ширак с последваща покана да посети Франция. На руските енергийни босове бе препоръчано задължително да** *"съгласуват"* с българския висш ръководител стопанската си политика в България. След време, на среща с виден руски държавник, неочаквано и за руската страна и в противоречие с правилата, българският президент намести близка до *"Генералското движение"* дама, в позиция да координира търговско-промишлените потоци между двете страни. **По-късно, нашият държавен глава обяви** *"голям илем в енергетиката"*, **който така и не се състоя, защото** *"вдигайки цената си"*, **нашето момче успя да получи обаждане от държавния секретар на САЩ** и светкавично **започна да учи английски език,** за да може да даде съгласието си за **разполагането на чужди военни бази на българска територия.** С това си действие, той зачеркна името си от **списъка на приятелите,** а новогодишни поздравления и до днес от старопрестолна Москва получават един бивш американски и един бивш арменски президенти, но не и четвъртият участник от групата ръководители, сформирана от президента Путин, в началото на века.

Когато личният интерес надделява над държавническото мислене, последствията за народ и държава са пагубни и исторически!

Всички **опити през последните двадесетина години** да се мобилизира огромният потенциал на мнозинството от българите за организиране на легална съпротива

срещу наглата и бездарна русофобия

на новите васали и компрадори, започват и завършват с получаването на лична изгода от *"дейците"* или до обслужване на руската *"дълбока държава"* и нейните имперски интереси в България, прикривани с монархични и *"черносотнически"* **лозунги за Велика Русия. И в крайна сметка се оказва, че на българска територия си дават бой руската и американска** *"дълбоки"* **държави в своето глобално съперничество за влияние.**

В тази връзка са интересни **мислите и разсъжденията** от първоизточника, президента **Владимир Путин, по въпроса за отношението на Русия към бившите близки и по-далечни приятели и единоверци**: *"... Трябва да се даде възможност на народите сами да се ориентират във въпросите, които представляват за тях особен интерес... Всяка страна е със своята си политическа култура, традиции, със своите си възгледи за развитие. Опитите сляпо да се копира, са абсолютно безсмислени и вредни. Главното е държавата и обществото да са в хармония. Истинска демокрация и гражданско общество е невъзможно да бъдат внесени отвън... Те не могат да бъдат продукт от дейността на чужди "доброжелатели", даже и при положение, че те, видите ли, искат всичко да бъде за добро. На теория това може би е възможно, но ако трябва да бъда честен, с такъв резултат аз още не съм се сблъсквал и в това особено не вярвам. Ние виждаме как функционират такива "внесени" отвън модели на демокрация. Това е просто обвивка, фикция, практически фикция, лишена от демокрация. Народът там, където се реализира подобна схема, въобще не го питат. А съответните ръководители не са нищо друго, освен васали. А както е известно, не васалите, а всичко решава господина.*

Така че повтарям: само гражданите на всяка страна, са в правото си да определят къде е техният интерес като общество".

Нека ние, българите, здраво стъпили на древната си зема, да бъдем мъдри, последователни и решителни, когато се изправим пред поредния избор и да вникнем в уроците на един изключителен гражданин на планетата, дълбоко и искрено загрижен за просперитета на обикновените хора. И за бъдещето на света.

Дошло е времето за *"Невашингтонски консенсус"!*

Литературният код на македонизма

СКОПИЕ ПОСЯГА И НА БЪЛГАРСКИЯ ФОЛКЛОР

• В 135-томното мегаиздание на Република Северна Македония наши народни песни и епос са представени като... *"македонски народни умотворения"*

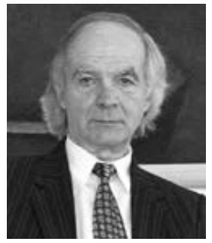

Борис ДАНКОВ

...Всъщност **това едва ли ще изненада някого у нас.** Вече дотолкова сме свикнали с **клептоманските увлечения** в съседната държава, че този факт надали би направил някому впечатление. Пък и **отдавна са ни известни домогванията на тамошните историчари, медиависти и фолклористи да** *"македонизират"* **де що има българско духовно и културно наследство**, което по някакъв начин е свързано с миналото на Македония.

Там вече десетилетия наред продължава тази *"културна ликвидация"* **на всичко българско под предлог, че се утвърждава някаква македонска идентичност.** Така е в областта на *"книжевността"*, където **литературният македонизъм секвестира всяко име на книжовник или писател, роден в географските предели на Македония**, независимо от това на какъв език е творил и създавал своите художествени произведения - **жития, стихове, разкази, есета, драми, романи** и пр. Независимо дори от неговата национална принадлежност (чрез македонската измислица *"дводомен"* писател).

Особено изразителна е обаче тази тенденция **в полето на фолклористиката, където още титовиската власт хвърляше огромни инвестиции за събираческа дейност и проучване на** *"македонското"* **фолклорно наследство**. Печално известни са *"научните"* **аргументи на скопските учени** и фолклористи от миналото, с които те винаги се стремяха да *"доказват"*, че *"Български народни песни"* на Братя Миладинови, не са... **български;** че *"македонските българи"* на **Веркович всъщност са само македонци** (!); че *"Български народни умотворения"* **на Кузман Шапкарев са** *"повече македонски, отколкото български"*, и т.н.

Би трябвало да се очаква, че днес вече са надживени тези предразсъдъци и идеологически щампи от миналото. За съжаление по всичко изглежда, че **наследниците на титовистския режим край Вардара, днешните македонски учени и специалисти, нищо старо не са забравили и нищо ново не са научили.** Това поне потвърждава **III том** *"Македонски народни умотворения"* **от 135-томната амбициозна поредица,** издадена неотдавна в Скопие, която се разпространява в английския й вариант в над 50 страни.

Скандално е, че такъв авторитетен учен и уважаван фолклорист като съставителя на сборника **проф. д-р Марко Китевски е приел с лека ръка да реализира този сборник, който по същество е една тенденциозна политическа манипулация, имаща за цел да обслужи македонистките амбиции на Скопие**. Китевски е автор на повече от 20 авторски монографии и изследвания, на десетки научни публикации върху фолклора.

Изследвачът Марко Китевски, прекръстил огромна част от автентичния български фолклор в… *„македонски народни умотворения"*.

На стр. 6

ОБРАЗЪТ НА БЪДЕЩЕТО

КАК ОБЩИНА ВАРНА РАЗБИРА „ОПТИМИЗАЦИЯТА НА УЧИЛИЩНАТА БАЗА“

Розалина ДИМИТРОВА

Дали не сме свидетели на поредното посегателство на общинската администрация във Варна?! Този път обявената цел е *„оптимизация на училищната база“*. И като така са хвърлили око на едно от най-старите училища в града – *„Св. Иван Рилски“*. Училище, което тази година предстои да чества своя 100-годишен юбилей. Училище, което е разположено на булевард *„Владимир Варненчек“*, срещу МОЛ-Варна ЕАД, и което разполага с **4 декъра прекрасен парк.** Впрочем, това е единственият парк в региона като не броим сенчестите алеи на старите варненски гробища. Мястото е дарение от семейство Трошеви, на Община Варна. Направено е веднага след покрусата от Междусъюзническата война. Волята на дарителите е да се построи начално училище на децата от района. И тази воля е спазена. Теренът е 13 дка, който в плановете на Варненската община днес се води като *„свободен терен за застрояване с административен адрес...“* На терена обаче има **училищна сграда на 2 етажа, която е ремонтирана и обновена, на която е сменен покрива, поставена е нова дограма и ново парно отопление.** В училището учат деца от ромски произход и деца от социално слаби семейства, но въпреки това то разполага с **единствения фанфарен оркестър в град Варна.** Инструментите и униформите на оркестъра са **закупени след спечелени средства от моите бивши колеги по различни проекти.** И вече 10 години оркестърът е носител на *„Зелен флаг“*. Удивителното е, че **всяка година той успява да защити признанието за тази висока художествена позиция.**

Прекрасният парк на училище „Св. Иван Рилски“ във Варна.

Колегите са работили по Програма *„Коменски“*, **работят и по други национални програми.** Училище *„Св. Иван Рилски“* **е единственото варненско училище, спечелило кванти и участвало на световното ученическо първенство по тенис на маса в Китай, и то при положение, че не разполага със собствен физкултурен салон за тренировки и подготовка.** Обучението е целодневно за всички ученици. Дворът, ах, този двор, по всяка вероятност е **неустоимата стръв за апетита на ненаситната варненска администрация.** Парцелът е разделен на две – обновени спортни площадки със съответните уреди, и парка, за който споменахме. А той наистина е прекрасен. И не само защото аз го оценявам така, а защото е възстановен и обновен от **децицата и от колегите – учители. Не, не митслете че община Варна е дала някакви средства за това.** Необходимите средства са набавени от проекти, от волни помощи на дарители и от труда на колегите и учениците.

Мога много да разказвам за това училище, защото то е **моето училище. В него аз се научих да бъда учител. Само хора, минали през него, знаят какво имам предвид – прекрасни колеги, невероятни специалисти и най-вече хора, с огромни сърца, които полагат неимоверни усилия за ограмотяването и социализирането на децата от ромски семейства.**

Ще разкажа само един момент, който ме накара да се гордея, че това е моето училище и, че аз съм част от него. **Денят е 24 май и се провежда** поредното вълнуващо **шествие по случай празника на българската писменост и култура**. Деца и учители от различните училища преминават покрай трибуната. Настроението е приповдигнато, за което допринася и военият оркестър, който не се уморява да свири великия марш, любим на всички българи: *„Върви, народе, възродени!“* Свършва и започва отново. И на никого не омръзва. Нашите деца, тогава смесени – българчета, турчета, циганчета, да, нашите деца, са строени с белите ризки, мажоретките с червените си униформи, фанфарният оркестър с неговата по-строга униформа. Идва нашият ред. **Рада Иванова,** колежката, възстановила оркестъра, повдига ръката си, децата замлъкват и се чува маршът *„Върви, народе, възродени“*. Военният оркестър веднага замлъква, диригентът отдава чест, и нашата колона тръгна по булеварда. В един от кратките мигове, когато децата си поемаха дъх и се подготвяха за следващото изпълнение от публиката се чуват гласове: *„Свирете деца, свирете, молим ви! Не спирайте!“* А един от тези гласове се отдели и високо извика: *„Шапка свалям на вашите учители, поклон“*. А очите на децата греят.

Фанфарният оркестър - гордостта на училището.

Те се горди от себе си и сигурно в този миг са били неизказано щастливи. Ето, в този момент, аз осъзнах смисъла на всяка една безсънна нощ, на всеки опънат нерв, на всяко едно изпитание. Струвало си е всичко това, заради щастието, изгряло в очите на децата в онзи миг, заради спонтанните думи на благодарност, на хората, които без да знаят кои сме, оценяваха нашия учителски труд. Оценяваха го най-вече заради децата, в които съзираха новите горди граждани на утрешния ден на България. Та се питам какво ще им кажат господата, за които *„оптимизацията на училищната база“* не е нищо друго освен удобна форма за преразпределението на едни пари в начинания, които едва ли са дълбоко премислени. И дори да ни покажат съответните документи, в тях със сигурност няма да са калкулирани, нито детската гордост, нито детската обич, които са безценни. Децата от училище *„Св. Иван Рилски“* и до ден днешен свирят и се чувстват сплотени под звуците на своя фанфарен оркестър и идват в училище, заради учителите, които работят с тях. Какво ще им предложат господа общинарите? Пътуване до отдалечено училище ли? А как ще съумеят да ги задържат в клас, след като те не могат да си позволят да пътуват, защото нямат средства за това? Или защото – и такава възможност съществува, това прекрасно училище ще бъде поредния апетитен парцел за поредния *„наш човек“* в далавера. Щом за една дупка се дават 43 млн.лв., нищо чудно ако училище *„Св. Иван Рилски“* бъде съборено и теренът внезапно се окаже наистина *„свободен за оперативни цели“*. Но какво ли не е виждала Варна? Какво ли й предстои да види?

Ученици и учители се трудят в двора на ОУ „Св. Иван Рилски“

Розалина Димитрова – 15 години учител в ОУ *„Свети Иван Рилски“*

СКОПИЕ ПОСЯГА И НА БЪЛГАРСКИЯ ФОЛКЛОР

Литературният код на македонизма

От стр. 5

Съставител е на излязлото в края на миналата година 10-томно издание *"Македонски народни умотворения"*. Ползва се огромно признание в своята страна и чужбина (включително в България). Затова не му прави чест, че се е съгласил да участва в този проект.

Привидно сборникът *"Македонски народни умотворения"* **е съставен строго научно**. Посочени са всички извори, откъдето са взети текстовете. Включени са подробни справки за събирачите и редакторите на фолклорните издания. **В сборника са избрани 272** *"македонски"* **песни. Още -** *"македонски"* **приказки, пословици и поговорки, гатанки**. Но именно тук е тенденциозността при подбора. **Повече от половината песни са взети от** *"Български народни песни"* **(1861) на братя Миладинови и** *"Сборника от български народни умотворения"* **(1891-1894) на големия български фолклорист Кузман Шапкарев и на Стефан Веркович. Още - от десетки други сборници с... български народни песни**. Вярно е, че Китевски не е спестил библиографски този факт. Всички български издания са анотирани под черта. Но само *"под черта"*. **Докато в предговора към сборника съставителят се пази като дявол от тамян от българските заглавия и почти навсякъде използва анонимните им названия като** *"Зборникот"*: **Зборникот на Миладиновци, Зборникот на Кузман Шапкарев.** Нещо повече - тук и там в своя предговор той се е поддал и на политически инсинуации.

В Скопие крият истинското заглавие на емблематичния сборник на Братя Миладинови *„Български народни песни“*, като го издават със заглавие *„Зборникот“*.

Несериозни са аргументите на съставителя, че в сборника представял само *"македонски народни умотворения"*. Така Стефан Веркович бил публикувал *"първия по-голям сборник с македонски народни умотворения"* (с. 16). *"Зборникот"* **на Миладиновци** *"без съмнение"* бил *"най-квалитетната книга с македонски народни песни"*, като в **него 700 били македонски, а само 76** *"бугарски"* (с. 18). *"Сборникът (!) от български народни умотворения"* **на Кузман Шапкарев бил един** *"от най-значителните сборници с македонски народни умотворения"* (с. 19). Докато за самобитния събирач на фолклор Марко Цепенков Китевски отрежда *"водещо място"* сред всички интелектуалци *"от всички краища на етническа Македония"* (с. 19). *"Македонски народни умотворения"* **съдържали и:** *"Сборник от македонски български народни песни"* **(1895) на Наум Тахов,** *"Сборник от български народни умотворения"* **(1894) на Антон Попстоилов,** *"Български народни песни от Македония"* **(1924) на Панчо Михайлов и още десетки български сборници...**

Нещо повече, в своя труд *"Истражувања на македонскиот фолклор"* (1996) **Марко Китевски** дава свое обяснение **защо сборникът на братя Миладинови е озаглавен** *"Български народни песни"*. **Това било така, защото книгата се била появила на бял свят** *"в началото на македонското възраждане"* (с. 29)

Смехотворно е обаче твърдението, което уважаемият скопски професор споделя в предговора на *"Македонски народни умотворения"*, че *"Македония била вратата, през която християнството било влязло в Европа"* (с. 11) Китевски *"доказва"* това, като се позовава на два цитата от *"Деянията на апостолите"* в Библията (16-9, 10) и (16-15), където се съобщава, че **докато апостол Павел бил в Триада, насреща му излязъл македонец, който го помолил да се отбие в страната, за да помогне на македонците**. Така той се спрял в град Тиатир в дома на богобоязливата жена Лидия. В резултат на това много други жители от града се покръстили. По този начин се родила първата християнска община в Европа (пак там). Само където Китевски пропуска да съобщи, че преди това апостол Павел се е отбил в главния град на Македония - Филипи (или Филипополис?), който бил римска колония (16-12) и че по време на престоя си по-късно е общувал с... *"високопоставени гъркини"* (17-12), а не със... славяно-македонки. **Очевадно ученият фолклорист е платил данък на развихрилата се в Скопие болезнена носталгия по блясканото минало на гръцка Македония. Защо ли?**

Какви са все пак фактите за *"македонските народни умотворения"*, които Марко Китевски представя в сборника? Ами доста интересни, даже любопитни... В предговора към своя сборник *"Народне песме македонски бугара"* **(1860) Ст. Веркович** пояснява какви са песните, които той е включил в сборника си: *"Аз обаче нарекох тези песни български, а не славянски, защото ако днес попитате някой македонски славянин какъв е, веднага ще ви отговори: аз съм българин (болгарин) и езика си наричат български (болгарски), въпреки че всички що-годе грамотни хора наричат себе си славянобългари (славяноболгари)..."* – (с. 69)**. Й това го е написал един** *"сръбски шпионин"!*

В предисловието към *"Български народни песни"* **(1861)** никъде те не се определят като *"македонски"* или някакви други. **Константин Миладинов отбелязва, че** *"седмата от них част са собрани от восточните стърни и другите од западните стърни"* **на... България** - това се подразбира от само себе си. До спомощественото на сборника **Йосиф Щросмайер той пише:** *"по неколку години българските песни, собрани още много време ке стоеха, закопани в неизвестност, ако не беше високото Ваше участие..."*

Набеденият за македонец **Кузман Шапкарев в своя** *"Сборник от български народни умотворения"* определя събраните от него песни от Македония като *"простонародна българска поезия"* (с. 11), а събраните пословици, поговорки, гатанки и игри като *"простонародна българска философия"* (с. 12).

В предговора към своите *"Български народни песни от Македония"* (1924) **Панчо Михайлов**, след като емоционално пита къде е *"тоя народ, чийто небосклон е постоянно покрит с облаци мрачни"*, **оттоваря че** *"това е българският народ, поставен в един божествен земен рай, който от всички се нарича низ векове Македония"* (с. 14). Подир което с горчивина в сърцето той споделя: *"На нас, българите,* (в Македония - бел. авт.) *е отнето правото да се учим и говорим на родния си език, да се наричаме българи"*...

Така че **сборникът** *"Македонски народни умотворения"* от 135-томната поредица *"Македонска книжевност"* **би трябвало да носи заглавието** *"Български македонски народни умотворения"* или: *"Български и македонски народни умотворения"*. **В противен случай е налице една интелектуална кражба от нашите съседи в Скопие - още едно посегателство върху българското културно-историческо наследство.**

...Поради тази и други подобни причини, не е изключено вратата към Европа за нашите съседи от бившата Югославска република Македония, още дълги години да остане затворена (или притворена). **По всяка вероятност това може да се случи така, докато управниците и учените, медиите в Скопие, не надживеят своите коминтерновски стереотипи от миналото.** Докато не бъдат преодолени идеологическите табута на титовизма и истините не започнат да се назовават с истинските им имена. Най-сетне - **докато българите там не си възвърнат правото да се учат и говорят на родния си език, да се чувстват българи.** В края на краищата **живеем в XXI век**, а не в някое друго време - на **Александър Македонски или някой друг пълководец-диктатор...**

„НОВИЯТ СВЯТ“ НА ИЗВРАЩЕНЦИТЕ КАТО ВСЕМИРНА СОДОМСКА АНТИЦЪРКВА

Олга Четверикова

Продължение от бр. 7

Теософията се превърнала в огромна *„яма“* **в областта на културата, чрез която знанията на древния свят и Изтока се предавали на съвременната западна цивилизация и, която породила множество окултни движения и секти, подготвили масовия взрив на окултизма във втората половина на XX век.** В тези условия се извършва **новата оценка на мъжеложството,** повлияна от опитите то **да бъде представено като** *„естествено състояние“*. Макар и защитниците на **извращенците** да не постигнали своето, **общото отношение към него се смекчило**: ако по-рано то се е разглеждало като **нравствен порок, който бивал наказван,** сега то **преминало в категорията на психическите заболявания, които трябва да бъдат лекувани.** През **1869** г. за него бил измислен нов термин – *„хомосексуализъм“*, а през **1886** г. **психиатърът Рихард Крафт Ебинг** го характеризирал като *„дегенеративно заболяване“*, което **било прието и преобладавало в психиатрията до средата на XX век. Новият статус на хомосексуализма позволил на неговите последователи да се представят за жертви и да се оградят от агресията на обществото** (не бива да осъждаме болните, трябва да им съчувстваме).

Въпреки това, все по-широкото **разпространение на хомосексуализма сред висшите слоеве на западното общество, особено в средите на интелектуалните и културните елити,** довело до това, че **сексолозите и психолозите,** занимаващи се с изучаване на сексуалните аномалии, **започнали да опитват да реабилитират носителите на този порок.** Значителен принос в това имал **Сигизмунд Шломо Фройд, член на еврейската масонска ложа** *„Б'ней Б'рит“*, благодарение на която и била **популяризирана в световен мащаб** неговата Теория на психоанализата.

Известно е, че Фройд не просто е имал влечение към практическата магия и окултизма, той всъщност създал свой собствен таен масонски орден, с тайни сбирки и собствен език.

Огромно влияние върху неговите възгледи оказали такива деятели като *„най-големия от юдейските пророци“*, **кабалиста Адолф Йелинек,** и **доктор Вилхелм Флис, който развил идеята и концепцията за бисексуалността,** която провъзгласил за *„властница над всичко живо“*.

Както пишат и изследователите на фройдизма, той представлява не научна, а религиозна система, *„въплъщение на юдейската мистика“*, *„психологическо изследване на Стария завет“*, така че ненапразно Фройд бил наричан *„светски равин“*. **Фройд активно критикувал възприемането на хомосексуализма като резултат от дегенерация и го представил като форма на психосексуална ориентация, зависеща от** *„избора на обект“*, **който се осъществява в съответствие със собствения образ.**

Гилбърт Бейкър

Особено ценни за последвалата **декриминализация на хомосексуализма** били неговите заключения, че *„всички хора са способни на избор на обект от своя пол и извършват този избор в своето несъзнавано“* и, че **психоанализата позволява у всекиго да се прояви** *„елемент на хомосексуален избор на обект“*.

Друг защитник на извращенците станал членът на Фабианското общество, големият почитател на Бърнард Шоу, главата на евгеническия институт *„Галтън“* и **председател на Световната лига за сексуални реформи Хавлок Елис, женен за суфражетката и лесбийка Едит Елис.** В своите трудове (*„Сексуалната инверсия“*, *„Изследване по психология на пола“*) **той отхвърлял представата за хомосексуалистите като за изроди, представяйки ги като нормални хора, отличаващи се от другите само по своите сексуални предпочитания.** С радикалността на своите възгледи **той предсказал бъдещата** *„сексуална революция“*.

„Ню Ейдж“ **дава най-развитата религиозна обосновка на хомосексуализма,** предлагайки **свой път към спасението на човека.** Но прикривайки духовния смисъл на своята програма, **това движение взима на въоръжение** *„научната“* **джендър-реторика, за да внедри широко своите идеи в образователната система.**

Болестта става норма

Решаващите промени в духовния живот на западното общество стават вече през втората половина на XX век, което е свързано със започващата в Америка *„сексуална и културна революция“*, **обявила открита война на всички традиционни ценности, норми и устои.** Това също така съвпада с нова, вече по-мощна вълна на окултизма, представен от движението *„Ню Ейдж“*, **приемник на предишните езотерични учения и претендиращо за създаването на последната световна синтетична религия, призвана да замени християнството.**

Неговото начало било положено от Елис Бейли, продължителка на делото на Елена Блаватска, която става **пророк на** *„Новата ера“* **– ерата на Водолея** или на *„новия световен ред“*. С разяснението на идеите и прокарването им в широките слоеве на интелигенцията се занимавала **Мерилин Фъргюсън, автор на програмната книга** *„Заговорът на Водолея“*, **издигаща нова културна парадигма,** която представлява съвременна **религия на човекобожие**.

Целта на *„Ню Ейдж“* **е тотално изменение на световния порядък чрез духовно преустройство на човека до достигане на състояние на** *„божественото всемогъщество“*, **което да го направи способен да управлява света.** Именно това учение дава най-развитото **религиозно обосноваване на хомосексуализма,** предлагайки свой път към спасението на човека.

„Ню Ейдж“ **изцяло възпроизвежда кабалистичното учение за първия човек като богоподобен духовен андрогин,** чиято цялост се разпада на две половини в резултат на материализацията. По този начин **полът се явява ущърбно ограничение, разделение, привеждащо човека към смърт и тление. За да се спаси, човек трябва да се върне към предишното духовно състояние на цялост и да се съедини с божеството.** Търсенето на тази цялост трябва да започне още в този живот. И понеже **съединявайки се с Ева в брака, Адам не може да се съедини с нея действително в едно цяло, той остава непълноценен мъж, а тя – непълноценна жена.**

Т.е., докато мъжът се стреми към мъжественост, той не може да постигне хармония, така както и жената, стремяща се към женственост. Затова и **божественото установяване на брака им се явява ненавистно.** За възстановяване на **андрогинното единство мъжът трябва да събере в себе си женски начала, а жената – мъжки.** Тази цялост, както учи *„Ню Ейдж“*, **се възсъздава чрез излизане от предела на рождения пол, което се постига чрез хомосексуални и лесбийски връзки**.

Това е и нюейджката

„теология на възстановяването“:

за да се върнем в състоянието на първосъздадения хармоничен безсмъртен андрогин, е необходимо да станем мъжежени чрез хомосексуализъм и лесбийство. Нещо повече, андрогинизацията води до раждането на някакъв **ангелоподобен** вид, тази **седма раса на Блаватска, която ще се състои само от духове.** Затова за *„пророците“* на *„Ню Ейдж“* **хермафродитът е единствената норма** и негов символ се явява **неразривното сливане на противоположностите** – Ин-Ян. А **разделението на половете е аномалия и всичко, свързано със семейството, създаващо натоварващи културни ограничения за себеизразяването на човека, трябва да бъде премахнато.**

Мишел Фуко

По този начин хомосексуализмът в трактовката на *„Ню Ейдж“* не е просто предизвикателство към съвременното общество и неговия морал, той **е подготовка към провъзгласяването и налагането на** *„религия на содомизма“*, **която в качеството си на нова икуменическа религия на Третото хилядолетие, следва да замени християнството.**

„Ню Ейдж“ **обявява смъртния грях за висша, божествена, възстановяваща любов, но с това за човека завинаги се затваря пътят към истинно спасение.**

Съдбата на содомита е страшна – с отказа от пола той се отказва от дадения му от Бога дял, съгласява се на втора смърт. Неговата душа, изоставена от ангелите, претърпява духовна мутация и тръгва вече

по програмата на сатаната.

Скривайки истината и духовния смисъл на своята програма, *„Ню Ейдж“* използва възможностите на набиращи по онова време сила **нови направления на социологията и психологията, обличащи техните идеи във формата на научни концепции и теории,** напълно отговарящи и съответни на духа на времето. Сред тях най-голямо значение имала **разработената в края на 60-те години от американската психология джендър-концепция, формулирана за първи път от сексолога Джон Мани, специализиран в изучаването на интерсексуалността и транссексуалността.**

Именно той въвежда понятията *„джендър“* и *„джендърна роля“* като обозначения за *„социалния пол“* **на човека, разбирано като социално определима идентичност, която той отличава от** *„биологичния пол“*, **даден на човек от природата.**

Скоро тези понятия започват да се използват широко от социолози и психолози и стават крайно **разпространени в средите на феминисткото движение**, което, борейки се **против властта на мъжете**, изместило своя анализ от критика на *„биологическата“* към критика на *„социалната“* идентичност.

Това позволявало разглеждането на пола вече като чисто **социално явление, зависещо не от природата, а от възпитанието**. В резултат, в новата конструкция *„джендър“* **става ключова концепция.**

Голям принос в нейното развитие има френският философ **Мишел Фуко, апологет на гръцката педерастия,** представяна от него като истинска любов. В условията на *„културна революция“*, опирайки се на мощен **научно-религиозен фундамент, радикално настроените извращенци започват политическа борба за признаване на хомосексуализма за нормален, алтернативен начин на живот.**

Създаденият с тази цел в САЩ *„Фронт за освобождение на гейовете“* **въвежда ново социално понятие** – *„лесбийки, гейове, бисексуални, транссексуални“* **(ЛГБТ),** за отличаването им като **носители на особено самосъзнание и нова субкултура.**

През **1969** г. избухнали т.нар. **Стоунуолски бунтове и сложили началото на въстание на вече сплотеното ЛГБТ общество.** В САЩ и други страни от Запада, се формират многобройни организации, които, позовавайки се на правото си на *„различност“* и **използвайки като основно политическо средство натиска на ежегодните** *„гей паради“* (gaypride), **преминават под лозунги за защита на** *„новешките права“* **в пълномащабно настъпление. Разработеният за гей парада** от американския художник активист **Гилбърт Бейкър флаг с цветовете на дъгата**, се превръща в символ на движението. Фактически той възпроизвежда един от символите на *„Ню Ейдж“*: **с помощта на дъгата там се обозначава мост между индивидуалната човешка душа и** *„всеобщият свръхразум“*, **т.е. Луцифер.**

Основното, с което ЛГБТ се сдобива в резултат – това е **коренното изменение в отношението на обществото към хомосексуализма.** В американската социология и психология **спрели да го разглеждат като патология или отклонение и започнали да го определят като една от формите на** *„сексуална ориентация“*, **наред с хетеросексуалната и бисексуалната.**

За дискредитация на тези, които критикували или просто не приемали тази аномалия, американският психиатър **Джордж Уайнбърг въвежда през 1972 г.** понятието *„хомофобия“*, означаващо *„ирационални страхове“*. Фактически той повторил **Джереми Бентам,** според когото осмислената нравствена позиция също се оценявала като *„ирационален религиозен страх“*.

Накрая, когато почвата била подготвена, през 1973 г., под влиянието на чисто политически фактори, свързани със заплахата от организиран безпорядък, **Американската психиатрична асоциация (АПА),** въпреки научния медицински подход, **престанала да отнася хомосексуализма към психическите заболявания** и въпросът спрял да се обсъжда на научни конференции и симпозиуми. **Тази диагноза била призната за** *„дискриминираща“*, **а на дискриминация били подлагани**

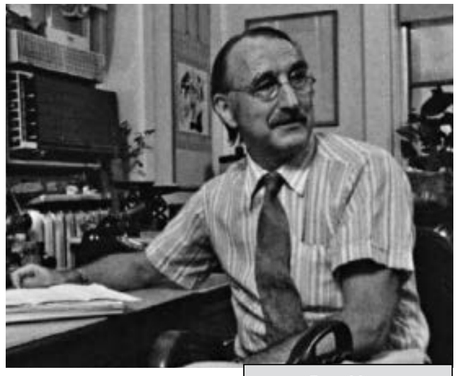

Джон Мани

вече тези, които искали да се избавят от порока.

Основния си пробив ЛГБТ обществото извършило в разпада на Съветския съюз и **сриването на двуполюсния свят,** когато

западната концепция за „правата на човека“

се утвърждава като единствено възможна ценностна система. На 17 май 1979 г., ориентираща се по АПА и подложена на най-силен натиск, и **Световната здравна организация изключва хомосексуализма от списъка на заболяванията.** Този ден сега се отбелязва от ЛГБТ обществото като **Международен ден за борба с хомофобията.**

По този начин извращенството бива легитимирано и започва да се разглежда като един от вариантите на физиологична и морална норма, т.е. като алтернативен начин на живот. Шлюзовете са отворени и патологичното явление започва да се утвърждава на Запад с невероятна скорост.

ЛГБТ обществото си поставя за крайна задача *„снемането на знака на патология или девиация от хомосексуалността“* **във всички национални държави, което и се случва през 90-те години. Паралелно с това протича повсеместен процес на премахване на наказанието за мъжеложство, което в момента се преследва само в някои страни на Африка и Азия. В Русия съответната наказателна статия е отменена през 1993 година.**

Куиър революция: от равенство на половете към тяхната отмяна

Наред с това, 80-те и началото на 90-те години са ознаменувани със **сериозни промени вътре в рамките на содомитското общество,** в което се проявяват **две течения. Едното обединява гейовете и лесбийките, признаващи мъжкия и женския пол,** но имащи търпимост към техния избор, докато **другото категорично отхвърля самия принцип на различаване на полове и хетеросексуалността като такава.**

И ако първото представлява т.нар. *„уличен хомосексуализъм“* и постига определени юридически и социални резултати, **то второто доминира в интелектуалните и университетските кръгове и съставлява най-активното научно-окултно ядро, което разработва далечна стратегия за разрушаване на естествения порядък на нещата чрез унищожаване на различията между половете.**

Укрепването на **второто течение** става вследствие активизирането на **женския хомосексуализъм,** който се съединява с широкото феминистко движение и съставяйки неговия идеен гръбнак, го направлява в нужното русло. Именно **феминистките лесбийки създават т.нар. куиър течение** (от думата *queer* – **странен, обратен**), което става основа на нова **интерпретация на понятието** *„джендър“*.

След това то започва да се употребява не само за описание на **содомити**, но и за други *„идентичности“*, които не се вместват в рамките на **традиционната джендърна дихотомия.**

По такъв начин понятието *„куиър“* **отбелязва прехода** от феминистката теория за хомосексуалността към **джендър теорията**, когато говори вече за **различни типове** *„джендърна идентичност“*. Истинска основателка на *„куиър“* **теорията** става **Джудит Бътлър** (с труда *„Джендърно безпокойство“*, 1990), която дава революционно определение на концепцията за *„джендър“*, **като изцяло критикува самото понятие** *„полова идентичност“*.

Джудит Бътлър

Разделяйки окончателно понятията *„биологичен пол“* и *„социален пол“* (джендър), **тя заявява, че** второто съвършено не зависи от първото, **всичко се определя изключително от свободния избор на човека,** в зависимост от този джендър, който човекът си присвоява. Новата същност може да се изрази с понятието *„множество куиъри“*, с утвърждаването на което се провъзгласява **изчезване на разликата между мъжки и женски пол** и свързаните с тях категории.

Сега се утвърждава

„мултисексуалност“,

която характеризира и **хомосексуалисти, и андрогини, и бисексуални, и хермафродити, и травестити, и хетеросексуални, като при това е възможно спокойно преминаване от една към друга разновидност.** Както учи **Джудит Бътлър,** човек не се определя от **дадената му природа,** а се **структурира или форматира,** *„половото поведение не е заложено в нашето дълбоко „аз“, то се ражда от опита, от нашите отношения с другите, под влияние на сложни психически механизми“*.

По такъв начин новата *„джендър“* **концепция, станала плод на куиър теорията, се бори за пълно смесване на половете и за неутрално определение на пола, съответстващо на средния род** *„то“* (на англ. *„It“*). **При такъв подход, обявяващ всички проявления, свързани с биологическите различия между мъжа и жената, за някаква митология, хетеросексуалността става просто една от възможните форми на поведение**.

Следва

Уважаеми читатели,

Продължава абонаментната кампания за през новата 2021 г. Ако „Нова Зора“ е достойна за подкрепата ви - направете го! Остана неизпълнена задачата за 1000 годишни абонамента. А фронтът, повече от всякога, се нуждае от убедени защитници. Не само защото годината е особено важна, с избори за парламент и за президент, а защото за да пребъде България, никой не бива да остане безучастен в битката на истината с лъжата.

Разпространението на вестника, по независещи от нас причини, продължава да бъде ограничено. **Абонаментът е все още най-сигурният начин,** че духът на *„Зора“* не може да бъде сломен и ние оставаме на своя пост.

Във всяка пощенска станция, до 15-о число на всеки месец, може да **осъществите вашата подкрепа за каузата с абонамент от първо число за следващия месец, тримесечие, полугодие или до края на годината.**

Каталожният номер на *„Нова Зора“* **е 311.**

Абонаментът за един месец е съобразно броя на вторниците в него. Цената на един брой продължава да бъде 1 лв.

Всеки вторник очаквайте *„Нова Зора“*. Търсете го и го разпространявайте.

Можете да се абонирате и в офисите на ДОБИ ПРЕС. Редакцията на вестника има договорни отношения с тази фирма.

Същото може да направите и чрез пощенски запис за избрания от вас срок на адрес: София 1377, ул. *„Пиротска“* 3, **за Минчо Мънчев Минчев.** Особено е важно да бъде изписан адреса и името на получателя, както и телефон за обратна връзка.

Допълнителна информация може да получите на тел. 02 985 23 05; 02 985 23 07, както и на мобилни телефони: 0879 140 122 и 0894 66 49 00.

„Най-майсторското“ управление на Борисов

МОДЕЛЪТ „ПАЗИ БОЖЕ!“

Петко ПЕТКОВ

Ако, пътувайки из България, върху вас се стоварят камъни или само ви препречат пътя, това се дължи не на калпавото строителство и (не)поддържането на пътищата, открити тържествено от *„Премиера Слънце“*. Причината са обилните валежи и наследството от тоталитаризма, **когато Бойко Борисов е саботирал комунистите, членувайки в БКП.** Да не говорим за **едногодишното управление на Орешарски, или за периода на служебното правителство на президента Радев,** с които Борисов ще се оправдава до свършека на света или на мандата. **Ако пък месеци след откриването на третия лъч на софийското метро релсите се надигнат, виновни са водите на придошлата Перловска река.** Може да ви падне и **лед на главата,** докато крачите в идеалния център на София, но ще ви кажат, че **вината е на собственика на сградата,** която е културна ценност. По-добре си отваряйте очите на четири и не стъпвайте по тротоара под такива сгради.

Наскоро се напука настилката на *„Лъвов мост“*, но и там **Софийска община и кметицата Фандъкова нямат никаква вина**. Както **нямат и вина за убитото от ток 16 годишно момче**, пресякло булеварда по пешеходната пътека, без да предвиди, че **един оголен кабел стърчи от уличната шахта**, а другата му част е завързана със свински опашки за металния парапет. След тридневно *„разследване“*, от **Софийска община обявиха за виновни кметството на район** *„Триадица“*, електроразпределителното дружество ЧЕЗ и ръководството на болница *„Свети Иван Рилски“*, в чийто двор се намира павилионът, получил **разрешение за включване към мрежата срещу хвърчаща служебна бележка.** На 18 февруари научихме, че архитектът на район *„Триадица“* **е подал оставка,** въпреки че **когато е била подписана въпросната хвърчаща бележка, той е отсъствал от града.** Очевидно **фалшификатът е бил издаден от друг.** Но дума да не става да се **търси отговорност от кмета на София Фандъкова или от премиера Борисов, тъй като те са от ръководството на партията-ръководителка ГЕРБ.** И е много вероятно по време на инцидента с 16-годишното момче, Борисов да е правел предизборни обиколки из страната: с джип или с правителствения хеликоптер, все тая! Как да стои в МС, когато под неговите прозорци скандират: *„Оставка!“*. Ако някой му намекне за вина, той веднага ще изрецитира алманаха на *„успехите“* **на правителството: милионите, които е дал за подпомагане на бизнеса, 50-те лева за пенсионерите, парите за ремонт на манастири и църкви и увеличените заплати на държавните служители.** Включително на заетите в сферите на образованието, здравеопазването, отбраната и сигурността. **Само не го питайте за дълговете на държавата,** защото ще изригне, че България е с най-ниския външен дълг като процент от БВП в ЕС.

Ако не вярвате, вижте какво е написал вестник *„Труд“* на 16 февруари: *„България е втора по ръст на икономиката в ЕС!“*. Ти да видиш! Борисов ще ви каже и, че сме приети в чакалнята на еврозоната. **Но няма да обясни защо освободи министъра на финансите Владислав Горанов, който се смяташе за архитект на това постижение**. Апропо, **какво стана с неговия апартамент, даден му уж под наем от кума му?** И той ли ще остане в графата на **съмнителните наематели, редом с Делян Добрев**, дето живее под наем в апартамент на майка си? Ами апартаментите от *„Артекс“* **на Цветан Цветанов, Цецка Цачева и сегашния ни консул във Валенсия Пламен Георгиев**? Придобиването им било законно, макар и не морално, но такива са *„високите морални стандарти“* **на партията-държава ГЕРБ** и нейните **съдружници и присъдружни. Вие може да смятате, че България е най-бедната и най-корумпираната страна в ЕС, но това е ваше субективно усещане. Това го каза Владислав Горанов,** преди да го изритат от министерския стол. Не заради 67-те милиона, получени от Васил Божков, а заради съмнения за зависимости от ДПС. Въпреки това, не го оставиха да гладува, а за тези парламентарни избори дори му **повериха да реди партийните листи.** На друга калинка, вицепремиера и министър на туризма **Марияна Николова, пък възложиха организирането и провеждането на** *„честни избори“*, каквото и да означава това в гербавия политически лексикон. Очевидно и на тези избори ще се практикува т.нар. *„изборен туризъм“*. И то в условията на пандемия, която ту затихва, ту приплама отново. **Ако в Европа затегнат мерките срещу коронаепидемията, у нас ги разхлабват. И обратното**. Например преди седмица лично Борисов изтълкува както дяволът чете Евангелието, масовите разходки на столичани по Витошка и до моловете като проява на оптимизъм и доверие в управлението. Същото би могъл да каже и за **лесничей-разкрива колко несъстоятелно е това оправдание и колко сме изостанали от другите страни в света.** Доказва го следната таблица:

Страна	Население	Прилагани ваксини	Процент на ваксинираните
Германия	82 млн.	Pfizer/BioNTech, AstraZeneca	4,95%
Франция	67 млн.	Sanofy	4,42%
Италия	61 млн.	не е посочена	4,94%
Испания	46 млн.	не е посочена	5,18%
Полша	38 млн.	не е посочена	5,67%
Япония	125 млн.	„Спутник-V“	2,67%
Индонезия	260 млн.	не е посочена	0,55%
Русия	150 млн.	„Спутник -V“	2,67%
Китай	1,4 млрд.	„Sinovac“ и „Sinofarm“	2,82%
Индия	1,3 млрд	не е посочена	0,6%
САЩ	330 млн.	Pfizer/BioNTech и Moderna	15,98%
Сърбия	7 млн.	3 ваксини, вкл. руска и китайска	13,97%
Гърция	10 млн.	не е посочена	5,5%
България	7 млн.	Pfizer, Moderna, Oxford/AstraZeneca	1,08%
Иран	100 млн.	не е посочена	0,1%
Египет	100 млн.	не е посочена	0,1%

ско-полицейския купон край Сандански, предаван директно в социалната мрежа от един от участвалите в почерпката полицаи. Вярват хората, че Борисов ги води към изхода от кризата и се веселят от душа, **напук на заповедите на министъра на здравеопазването проф. Костадин Ангелов.** Ето защо Борисов обяви: *„На 1 март задължително отваряме ресторантите!“*. Задължително и безусловно, ако ще земята да се продъни! Нищо че от 16 до 18 февруари броят на положителните тестове за коронавирус беше непрекъснато над 1000. По-точно **1068 на 16 февруари, 1349 на 17 февруари, 1246 на 18 февруари, 1086 на 19 февруари и 1463 на 20 февруари 2021 г. Броят на починалите беше съответно 47, 32, 41, 42 и 35. Към 20 февруари общият броя на загубилите борбата с коронавируса достигна 9821 – над два пъти повече от тези на Китай за целия период на пандемията.** Защо при това положение премиерът смята, че на 1 март ресторантите трябва да бъдат отворени *„задължително“*? Кой и какво обстоятелство го задължава? Ами ако броят на новозаразените и починалите скочи рязко? Ако пак излезем на световния връх по заболеваемост и смъртност на 100 000 души? Тук от НОЩ и самият Борисов ще възразят, че очакват да се прояви ефектът от приложените вече ваксини. Дори ще оправдаят закъснението при ваксинирането на населението с това, че **у нас се пазят дози за второто убождане,** докато други страни ваксинират всички с първата доза, а за втората ще почакат. Обаче коментарът на Йозай Шендир във вестник *„Миллиет“* (16.02.2021), **джан Шендир**, *трябва спешно да станем клиенти за руската ваксина „Спутник-V“ и ваксината на Оксфорд“*.

Впрочем, нашите управляващи дължат отговор на въпроса, **защо ако ваксините се разпределят от ЕК, според числеността на населението на отделните страни членки на ЕС, Румъния е получила 8 пъти повече дози от България, а населението ѝ е само 3 пъти па-голямо от нашето? И защо само за два дни тя поставя 80 000 ваксини, когато у нас от началото на ваксинацията до 18 февруари бяха ваксинирани общо 85920 души?** Защо процентът на ваксинираните в **Сърбия**, която не е член на ЕС, **е близо 14 пъти по-голям от този в европейска България?** Защо **Унгария използва и руска, и китайска ваксина?** Но, неприятните въпроси тепърва предстоят. Защото, според *„Спутник Интернешънъл“*, **в два района на Швеция, Сьормланд и Гявлеборг, временно са спрели прилагането на ваксината на** Oxford/AstraZeneca: – **заради неприятни странични ефекти, проявени при 100 от 400 ваксинирани само за един ден.** А от Pfizer/BioNTech предупредиха, че **южноафриканският грип може да намали защитните свойства на техния продукт**. Очевидно си правят устата да предложат срещу още пари подобрен вариант на ваксината. На този фон обявеното като *„задължително“* **отваряне на ресторантите в България от 1 март е истинска игра на руска рулетка.**

Приликите между моделите на управление на Борисов и Ердоган направо избождат очите! Моделът, по който Ердоган управлява икономиката и кризата с коронавируса в Турция беше квалифициран от **професор Коркут Боратав**, като модел *„Аллах Керим“* (модел *„Бог е милостив“*, б.р.). Според него всеки ход, насочен към икономическия растеж, ще предизвика валутна криза. (*„Джумхуриет“*/13.02.2021). Според него всеки ход, насочен към стимулиране на икономическия растеж, ще натовари допълнително турската икономика и ще предизвика валутна криза. Защото **единственият значим източник на чужда валута са преводите и инвестициите от чужбина.** *„Ако дойдат бол пари отвън, ще викаме „ихуу!“. А ако не дойдат, тогава Аллах Керим!“*, завършва професор Боратав. (*„Джумхуриет“*/13.02.2021).

А как да наречем модела, по който Борисов управлява България в продължение на 11 години? Управление от джипа или от въздуха? Когато **здравеопазването беше поверено на финансиста Кирил Ананиев,** той използваше израза *„Не дай си, боже!“*. Т.е., залагаше всичко на Началника отгоре. Днес, когато министър на здравеопазването е професор **Костадин Ангелов, съдейки по продължаващия хаос с ваксинацията и приема в болниците,** трябва да изкажем съчувствия на общопрактикуващите лекари, които едва на 18 февруари получиха указания от министерството за ваксините и хроничните болести. А те ще понесат бремето на масовата ваксинация, като между другото изпълняват и другите си задължения. И естествено, ще бъдат пленници на невероятната бумащина, която МЗ изисква от тях да попълват. **Истински модел** *„Пази, Боже !“*. **И за медиците, и за пациентите…**

От стр. 12

В Москва сериозна дейност развива дружината на московските българи *„Братски труд“*, както **и списанието със същото име, основано от Константин Миладинов.**

Любознателният читател ще се запознае с дейността на много **родолюбиви българи като Райко Жинзифов, братята Константин и Димитър Миладинови** и много други. Списанието вече е публикувало **стиховете на Васил Попович, на Константин Миладинов, както и поемата на Райко Жинзифов** *„Питане и отговор“*. В последния брой е обнародвана и другата поема на Райко Жинзифов *„Гуслар в собор“*, която *„звучи като апотеоз на българския национален идеал“*. На това място е напълно уместно да бъде цитирана поне част от поемата, още повече, че тя е най-красноречивият отговор на всички жалки фалшификатори на историята.

„Я сум млада бугарка,
Име ми ет Милкана.
Я сум чиста славянка
в Бугария родена
от бугарски род
и бугарски плод.
Майка ми ет бугарка,
Керка на чист бугарин.
Имам кума бугарка,
Вуйко ми ет бугарин
От бугарски род
и бугарски плод.“

Излишен и никому ненужен е спорът какъв е по народност Райко Жинзифов.

На много страници в книгата на Боян Ангелов, е засегната **историята на Русия в този период,** както и на балканските държави. Изяснява се идеята за **създаване на дружества**, които осветяват пред руското общество **положението на славянските народи.** В тези кръгове са **Сергей Аксаков, философът Алексей Хомяков, публицистът Юрий Самарин** и други. Авторът ни запознава с борбата между традиционализма на руското православие и новите хуманистични тенденции.

Тъкмо в тези години, според автора на изследването, Марин Дринов *„избира пътищата за разгръщане на своите интелектуални търсения в сферата на историческата наука.“* Във факултета преподават едни от най-големите руски учени в тази област и някак естествено историческата наука **става негова любов и упование.**

Като редовен студент в Императорския университет, Марин Дринов съчетава обучението си и **като частен учител в княжеското семейство Голицини.** Като учител в семейството **той получава покана да придружи благородническата фамилия през 1866 г. на пътешествие в Западна Европа.** Марин Дринов не изпуска възможността да се запознае и с културата на Запада. **Повече от година живее в Женева и там посещава редовно публичните и частни библиотеки, пише и първите си публицистични материали, които публикува в Цариградския вестник** *„Време“*. В тях той посочва ясно и открито пагубната роля на **фанариотството за българската народност.**

ЗА МАРИН ДРИНОВ И НЕГОВОТО ВРЕМЕ

Особено плодотворен е **периодът на Марин Дринов в Прага, където се премества семейство Голицини от септември 1867 до октомври 1869 г.** В Прага той **усъвършенства чешкия език и изучава историята на Чехия.** В същото време пише и последните страници от историческа студия. Тя излиза през април 1869 г. във Виена със заглавие *„Поглед върху произхождението на българския народ и началото на българската история.“* Марин Дринов *„приема за свой дълг да разкрие забравеното в тайнственост и заблуди минало на България.“*

Боян Ангелов конкретно, задълбочено и емоционално, разглежда този научен **труд на Марин Дринов, който има голямо значение за българската историография. В книгата се проследяват и възгледите на Раковски, на д-р Иван Селимински, на Любен Каравелов...** Припомнят се важни събития от историята на Византия и Константинопол, защото българският учен Марин Дринов **прави обстоен преглед на събитията, предхождащи образуването на българската държава.**

Голям е интересът на учения към историята и развитието на българската църква. Той пише и публикува *„Исторически преглед на българската църква от самото ѝ начало да днес“*, в който разкрива културния и държавно-творческия характер на факта за **ранната поява на самостоятелната българска църква и нейната мисия в живота на православието.** Богата историография, която Марин Дринов използва му позволява да посочи забравените имена на **духовниците, които са били начело на Охридската патриаршия.**

Повикът на Марин Дринов, макар и преди век и половина, е актуален и днес. Той призовава умствено извисените българи да насочат всичките си усилия за постигане и защита на най-важните български интереси: позоваването на **езика, на вярата, на народното образование и нравствеността**. Ученият разглежда подробно тези отговорности в своето великолепно *„Писмо до българската интелигенция“*. Не оставят встрани от неговото внимание и **проблемите на българските читалища, които той разглежда в друго** *„Писмо до българските читалища“*, в което конкретизира идеала за народностния обществен възход. Боян Ангелов се спира подробно на това писмо и разглежда историята на българските читалища, както и създаването на Цариградското читалище.

През октомври 1869 г. Голицини заминават за Италия, придружени от Марин Дринов. В същата година, без да може да присъства, **Марин**

Дринов е избран за председател на Българското книжовно дружество. То е основано в Браила. Това е сегашната Българска академия на науките. В Италия Дринов усилено работи в архивите и открива много документи, свързани с българската история.

Завръща се в Москва през есента на 1870 г., където получава магистърска степен с научния си труд *„Заселение Балканскаго полуострова славянами“*. В него той проследява **появата на славяните на Балканския полуостров. Прави критични анализи на други автори относно произхода на българската народност.**

Боян Ангелов отбелязва и друг важен проблем, с който се занимава Марин Дринов - причините за **възникването на Българското Възраждане.** През 1871 г. в кн. 4 на *„Периодическо списание“* той публикува студията *„Отец Паисий, неговото време, неговата история и учението му“*. Студията е написана с много патос и има голям емоционален отзвук. С тази и други свои публикации Марин Дринов има голяма заслуга за утвърждаването на *„Периодическо списание“* **като орган на Българското книжовно дружество, с неговия научен стил и налагана тематика.**

През тези години **Марин Дринов публикува множество студии и изследвания свързани с началото на Самуиловата държава, за отношението между Българската и Сръбската църква, както и за това дали ние, българите, сме хуни. Един от най-важните му трудове, за които получава докторска степен е** *„Южните славяни и Византия пре X век“*.

В книгата си Боян Ангелов отделя голямо внимание на **обществената дейност на Марин Дринов, на неговата грижа за българския фолклор и особено за развитието на българския език, за създаването на новобългарска писменост и книжовност.** По този повод той публикува пак в *„Периодическо списание“* статията *„За новобългарското азбуке“*. В нея отбелязва, че *„Една от най-главните грижи на Българското книжовно дружество ще е изучаването на българския език, най-първата ни национална опора“*. Това негово мнение не е изгубило своето значение и днес, когато в българския език се използват много чуждици, за които имат български думи.

След Руско-турската освободителна война Марин Дринов, вече професор в Харковския университет, се завръща в България. На 23 декември 1877 г. **е назначен за вицегубернатор на Софийска област. По негово предложение София става столица на освободена България. Княз Дондуков го кани да стане член на Съвета за управление като поеме отговорността за просвещението и духовните дела.** И Марин Дринов поема тази две направления като отделя голямо внимание за **съхраняването на българските православни храмове и манастири, за развитието на образователното дело и читалищата. Негова е идеята за създаване на Народната библиотека. Неоспорим е приносът му за създаване на Търновската конституция.**

След завръщането си в Русия Марин Дринов изнася много лекции и публикува редица трудове, свързани с историята на България и славяните.

В заключение трябва да се каже, че тази книга не може да не бъде написана именно от Боян Ангелов. Още от дете той се възхищава от Марин Дринов, а като творец и общественик ясно разбира, че днешна България има нужда от точно такъв тип действено родолюбие. Тази книга е **написана с голямо уважение към делото на Марин Дринов, към неговите заслуги в развитието на историческата наука, на българското образование и култура.** Само ерудит и поет, с познания във философията, историята и литературата като Боян Ангелов, може да оцени размаха и родолюбието на Марин Дринов. И той умело, и с лекота внася в книгата си философски размисли и част от историята на други страни и народи, свързва ги с основната си тема - живота и дейността на Марин Дринов, съпоставя ги и така открива значението на един голям учен и родолюбив общественик като него.

Книгата е написана с богат език, с пламенно и родолюбиво чувство. Много поетични образи и картини, лирични моменти, както и високият емоционален градус, издават че тя е писана от поет. Тази книга предава особено достойнство на таланта на един от най-даровитите поети на нашето време. И тя трябва да бъде прочетена! - не само като негова най-значима изява, но и за да бъде възкресен и обновен в съзнанието ни образът на един от най-заслужилите за род и Отечество българин – Марин Дринов.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА (отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт", София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF

Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 19.02. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

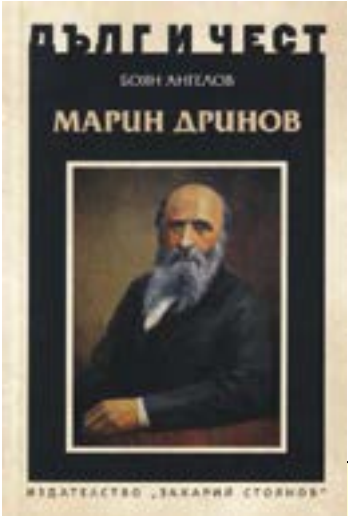

Авторът Боян Ангелов и неговата книга за Марин Дринов.

ЗА МАРИН ДРИНОВ И НЕГОВОТО ВРЕМЕ

Николай ШОПОВ

Както казва Боян Ангелов в предговора на книгата си *„Марин Дринов" „трудно е да се пише за велики личности."* Наистина е трудно, защото **при великите личности винаги има противоречия.** Мненията за тях също са противоречиви. **Много често зависят от субективното отношение на изследователя.**

Боян Ангелов е **обективен изследовател на живота и делото на Марин Дринов.** Като казвам обективен това не означава сух и скучен. Езикът е богат, на места емоционален. Но и не може да бъде другояче, защото **книгата е написана с преклонение и признателност към личността на Марин Дринов.** Тази книга трябва да бъде прочетена, защото ни разкрива облика на един вдъхновен учен и родолюбец.

Марин Дринов е достоен последовател на възрожденците. Неговата пламенна **любов към род и Родина** се проявява още по времето, когато е ученик, когато става спомоществовател на съставения от панагюреца **Велко Королеев** *„Месецослов или Календар вечний."*

Боян Ангелов търпеливо и упорито е издирил и ползвал много материали, свързани с живота и делото на Марин Дринов. Извършената изследователска работа и умението му да пише ясно и организирано, му дава възможност да изгради **образа на големия учен, чийто интереси и приноси са в много области на историята, православието, обогатяването и утвърждаването на новобългарския книжовен език.** В книгата си Боян Ангелов пресъздава обаче не само образа на учения, но и на **последователния обществен деец и патриот.**

Марин Дринов е роден на 20 октомври 1838 г. в борческо Панагюрище. Не може да бъдем изненадани, че **той е патриот и родолюбец, защото семейството, в което израства, го възпитава в любов и преклонение към Родината.**

Марин Дринов

Двамата му братя са участници в Априлското въстание. Найден Дринов е основател и член на местния таен революционен комитет и е сред основателите на читалище *„Виделина"* **в Панагюрище.**

Освен живота и делото на Марин Дринов в книгата си за него Боян Ангелов много добре осветлява и **обществените отношения през първата половина на 19 век,** *„слабият полъх на реформите огласени с „Гюлханския Хатишериф"* **през 1839 г.** Разказва ни за надеждите, които те са събудили и как всичко това се е отразило на живота на хората. Описва ни Панагюрище, неговите околности и историята му, съобщава ни много любознателни факти от историята на града, който през годините е носил различни имена. Запознава ни с видните българи родени в този революционен град.

Основно учебно помагало в тези години *е „Рибния буквар"* **на д-р Петър Берон. И Боян Ангелов съобщава, че в Панагюрище от учебника достигат 160 екземпляра, като един от тях попада в ръцете на Марин Дринов. Така любознателното момче открива сияйния прозореца към науката,** а заедно с това **и към родинознанието.** От изследването на живота на учения и общественика научаваме и кои са **учителите в Панагюрище** в онези години. Животът и делото на **Сава Радулов, на Йордан Ненов, на Атанасий Чолаков, душевността им, скромността им тяхната обществена дейност, формират характера на Марин Дринов. Той е един от най-любознателните ученици и не случайно, заедно с приятеля му Нешо Бончев, са избрани от Йордан Ненов за подидаскали в мъжкото класно училище, в което учат близо 500 деца.**

След като завършва училище в Панагюрище на 1 септември **1858 г.** Марин Дринов **заминава да учи като стипендиант в Киевската духовна семинария. Подкрепа и съдействие получава от руския вицеконсул в Пловдив - Найден Геров, а общината в Панагюрище му определя годишна стипендия от 3000 гроша.** Особено вълнуващо е описанието на Боян Ангелов при изпращането на Марин Дринов за Русия, когато едва ли не цялото население се събира в края на града, за да изпроводи ученолюбивия младеж.

В Киевската духовна семинария младият Марин Дринов се записва в класа по философия. Подготвя се и за **изпити в Московския университет.** Нараства интереса му и към **българската история и православието. Средновековните ръкописи, до които се докосва му разкриват връзките между България и Русия.** И когато **на 1 септември 1861 г. става студент в Историко-философският факултет на Московския университет Марин Дринов вече е подготвен да осмисли ролята на Москва като център** като център на православието и защо **руската интелигенция е приела като своя съдба облекчаването на живота на славянските народи.**

На стр. 11

СТО ДВАДЕСЕТ ДУШИ

Пенчо П. СЛАВЕЙКОВ

Сто двадесет души те бяха на брой.
И паднаха всички при първия бой!
Со залп ги посрещна на родния бряг
в засада отрано приготвений враг.
Умряха те всички за родния край...
Къде им е гроба, днес никой не знай -
днес никой не знай!

И тъмна мълва се мълви зарад тях,
аз чувах я още дете като бях,
че тука извел ги млад дивен юнак.
Над робска земя се свободен байрак
развял. И зачул се високо гласа
на младий войвода, далеч в небеса -
далеч в небеса!

"Свобода в гори и поля прогърмя!
И в бащина свидна и свята земя
въстанал е вече гнетений народ!
Възкръсна за нов и свободен живот!
Ний идеме помощ на теб да дадем!
Ний дойдохме тука за теб да умрем -
за теб да умрем!"

На техния възклик бе залпа ответ.
Изпълниха своя свещени завет
и воля и клетва изпълниха те.
То време се мина и ново дойде -
свободата грее над родния край...
Но гроба юнашки днес никой не знай,
днес никой не знай!